

FARSKÁ RODINA

TROJMESAČNÍK SPIŠSKONOVESKÝCH KATOLÍKOV

Ročník V. * Číslo 3 * júl - september 2015

farskarodina@gmail.com

www.snv.fara.sk

ROK
ZASVÄTENÉHO
ŽIVOTA

FAČA
2015

1. miesto
v celoslovenskej
súťaži farských
časopisov

Manželstvo už (nie) je v kurze

Prednadvom priniesol istý denník článok s titulkom: Manželstvo už nie je v kurze. Písalo sa v ňom o štatistike z roku 2014, podľa ktorej sa 40 % detí narodilo mimo manželského zväzku. Žiaľ, toto číslo narastá už od roku 2005, kedy počet týchto detí tvoril 26 %.

Rodina viac ako inokedy potrebuje našu pozornosť a pomoc. Sme svedkami spochybňovania rodiny, ktorá sa zakladá na manželskom zväzku medzi jedným mužom a jednou ženou. Ovocím toho je znižovanie počtu uzatvorených manželstiev,

zvyšovanie rozvodovosti, zníženie pôrodnosti i nárast počtu nemanželských detí.

Veľkú časť zodpovednosti za deštrukciu rodiny nesú médiá. Napriek tomu Cirkev zaujíma k médiám pozitívny vzťah. Uvedomoval si to už Boží sluha spišský biskup Ján Vojtaššák, ktorého výročie smrti si pripomíname. V roku 1908 vydal prvé číslo diecézneho časopisu Svätá rodina, ktorý sa venoval sociálnej problematike a rodinám. Založením časopisu, jeho vydávaním, redigovaním i autorskými príspevkami sa biskup Ján Vojtaššák zapísal do histórie slovenského novinárstva. Počas svojej exis-

TEXT: MARIÁN MAJZEL
SNÍMKA: GABRIELA MITRIKOVÁ

tencie bol časopis veľkým prínosom pre slovenskú katolícku rodinu vo výchovnej a vzdelávacej oblasti.

Rodina je základ spoločnosti. Usporiadany rodinný život si vyžaduje v prvom rade pevný charakter človeka, ktorý nemožno vybudovať bez duchovných základov a poznatkov o rodičovských úlohách. Živá viera rodičov a ich svedectvo o Božej láske je tým najúčinnnejším prostriedkom pri formovaní zdravých osobností.

Nech všetky naše rodiny prinášajú posolstvo lásky tomuto svetu! ■

VZOR KAŽDEJ MATKY

str. 3

BISKUP JÁN VOJTAŠŠÁK

str. 4-5

PANE, JA HĽADÁM TVOJU TVÁR

str. 6-8

Milí naši čitatelia!

Médiá sú plné správ o exode z Afriky, Sýrie, Iraku. Tisícky ľudí utekajú zo svojho domova. Jedných vyhnať vojna, iných rôzne druhy nátlaku, prenasledovanie, ďalších chudoba. Za všetkým stojí jediná príčina: neláska. „Vypudit“ vlastné „deti“ z rodiny, národa, štátu svedčí o mimoriadnej morálnej biede s nedoziernymi následkami.

Každý z utekajúcich žije v sebe nádej, že niekde tam, v Európe, vo svete, bude lepšie ako doma. Zarážajúca na tom všetkom je masovosť i odhodlanie zniesť akékoľvek existenčné riziko. Aký silný tlak to musí byť, keď niekto je ochotný opustiť svoju domovinu a neváha zaplatiť i životom?

Ako sa k tejto výzve dneška postavíte? Padajú rôzne názory: utečencom pred vojnu a prenasledovaním ponúkame azyl, bežcov za vidinou bohatstva odmietame, rodiny s deťmi uprednostíme...

Vlády európskych krajín čelia rēbusom, ktoré nie je vôbec ľahké vylúštiť. Prijať ich? Odmietnuť? Rozdeliť? Kde ich ubytovať? Ako ich užiť? Ako integrovať? Aké vplyvy to bude mať na spoločnosť? Aké na voliča?

Isté je len jedno – treba pomôcť. Nepýtať sa však, prečo táto situácia vznikla a ako sa v jadre dá zvrátiť, je nezodpovedné. Hasiť požiar bez uhasenia jeho centra je zasa kontraproduktívne. To je ale úloha pre „veľkých hráčov“ – politikov a vládcov.

Našou úlohou je jednoducho nájsť spôsob ako minimalizovať utrpenie, nech už vzniklo z akéhokoľvek dôvodu. Bl. Matka Tereza nerozlišovala, prečo sa „ten“ a „tá“ dostali na ulicu. Vyzývala zodpovedných, ale nečakala. Pomáhala, ako mohla. Vedela, že jej prínos je „ako kvapka v mori“, ale bola presvedčená o tom, že bez tej kvapky by bolo „more dobroty a lásky vo svete menšie“.

Je na každom z nás, ako sa rozhodne. Prispieť jedlom, oblečením, liekmi, finančnou, morálnou i duchovnou podporou, či nájsť inú cestu pomoci, je pre nás ľudskou i evanjeliovou výzvou. Ježišovo „čo ste urobili jednému z mojich maličkých, mne ste to urobili“, platí pre každého. Možností je veľa, len si vybrať.

Viera Kubovčíková
šéfredaktorka

Farská rodina opäť ocenená

TEXT: **VIERA KUBOVČIKOVÁ** • FOTO: ARCHÍV REDAKCIE

Letný žurnalistický seminár, ktorý organizovalo v dňoch 12. – 14. 9. 2015 občianske združenie Network Slovakia na Katolíckej univerzite v Ružomberku, sa niesol aj v znamení vyhodnotenia súťaže farských časopisov FAČA 2015.

Zúčastnilo sa jej 25 farských časopisov. Súťažilo sa v dvoch kategóriách – časopisy do 10 rokov existencie a nad 10 rokov. Ich kvalitu hodnotili porotcovia v zložení: Mgr. Barbora Okruhľanská – Bendzákova – štylistika, Lukáš Grešner – fotografia, Andrej Kmeťo – grafické spracovanie a Martin Kramara – duchovné poslanie časopisu.

Aj my, redakčná rada Farskej rodiny, sme sa rozhodli prihlásiť do súťaže i náš farský časopis. Výsledok hodnotenia porotcov nás príjemne prekvapil. Získali sme **1. miesto v kategórii farských časopisov s existenciou do 10 rokov**. Víťazstvo teší o to viac, že je už druhé (FAČA 2012 a FAČA 2015). Povzbudzuje i skutočnosť, že hodnotiteľmi boli iní porotcovia ako v predchádzajúcej súťaži, čím sa opäť objektivizoval pohľad na kvalitu časopisu.

Súťažná porota vyzdvihla kvalitné články, pestrosť žánrov, prepracované nadpisy, veľa informácií z farnosti, čistotu grafickej práce. Medzi odporúčania zaradili: zvýšiť periodicitu časopisu (na dvojmesačník), naďalej vylepšovať vizuál časopisu i originalitu fotografií. Množstvo inšpirácií poskytla aj práca v grafickej a mediálnej sekcii počas seminára. Všetkým redaktorom i dopisovateľom patrí veľké ďakujem!

Veríme, že všetky podnety sa nám v budúcnosti podarí pretaviť do reality. Budeme potrebovať i naďalej Vašu podporu – duchovnú, morálnu i materiálnu. Vyzývame tiež mladých aj zrelejších, ktorí cítia, že by chceli pri-

Šéfredaktorka pri preberaní ceny

spieť k tvorbe časopisu svojou troškou, aby sa s nami skontaktovali. Potrebujeme kreatívnych redaktorov i šikovných fotografov.

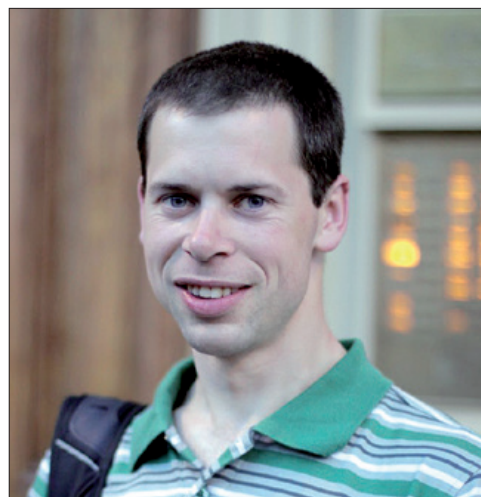
Milí čitatelia, ďakujeme za všetko, čo pre nás robíte a sľubujeme, že i naďalej chceme prinášať témy, ktoré budú zjednocovať rodinu veriacich a napomáhať žiť evanjeliovú radosťnú zvesť naplno. ■

Ďakujeme, pán kaplán Dominik!

TEXT: **GABRIELA MITRÍKOVÁ** • FOTO: ARCHÍV REDAKCIE

Začiatkom júla 2015 ukončil svoje pôsobenie v našej farnosti pán kaplán **Dominik Jamrich**. Jeho novým pôsobiskom sa stala farnosť v Kežmarku. V mene všetkých farníkov sa aj prostredníctvom Farskej rodiny chceme z celého srdca poďakovať dobrému Bohu, že nám dal milosť prežiť štyri roky v blízkosti pokorného kňaza s veľkým a ochotným srdcom pripraveným poslúžiť každému.

Vám, pán kaplán, patrí veľká vďaka za službu v našej farnosti, za množstvo odslužených svätých omší, hodiny strávené v spovednici a čas, ktorý ste nám venovali aj mimo brán chrámu. Nech Vás dobrotivý Pán naplní neustále svojimi milosťami a svojou prítomnosťou, aby ste aj v novom pôsobisku boli svetlom pre tých, s ktorými sa stretnete. Pán Boh zaplať! ■

Kňaz Dominik Jamrich

Sedembolestná matka Mária – vzor každej matky

TEXT: PAVOL DRDÁK, KAPLÁN • FOTO: ILUSTRÁČNÁ

Dnešné rodiny prežívajú mnohé problémy a krízy, s ktorými naši predkovia nemali žiadne skúsenosti. O to náročnejšie je v súčasnej, veľmi náročnej a uponáhľanej dobe byť dobrým rodičom. Hľadáme vzory, cesty i riešenia. Boh nám jeden žiarivý a stále aktuálny vzor matky ponúka. Je to **Božia matka** - príklad, ktorý môžeme bez akýchkoľvek obáv nasledovať. Nie je to rozmaznaná princezná z paláca, ani zlomená a zúfalá žena, ktorá nevie ako ďalej. Je to silná osobnosť, ktorá dokázala prijímať výzvy. Neutekala, ale rástla a stala sa takou silnou, že môže byť matkou každého človeka.

Čo nás učia jej bolesti? Prvou bolesťou (**Simeonovo proroctvo**) je **nemáť dobré vyhladky a báť sa**, čo príde v budúcnosti. To dobre poznáme aj my dnes. Nevzdať sa, nepodľahnúť beznádeji a úplne sa v dôvere zveriť do Božích rúk, to už také samozrejme nie je. A práve takémuto životnému postoju nás učí Mária – Božia matka, ktorej život bol plný skúšok.

Ako ťažko nesieme, keď stratíme niečo, na čo sme sa spoliehali, čo nám bolo blízke a drahé? Práve tento stav je Máriina druhá bolesť (**Útek do Egypta**) – **opustiť všetko a všetkých** a utiecť do neznáma a pritom stále dôverovať Bohu. Aj dnešné matky sa boja, čo bude s ich rodinami, kam povedú ich kroky... Mária stojí pri každej matke a povzbudzuje ju, aby dôverovala Bohu a kráčala s odvahou aj do neznáma.

Ďalšie dve bolesti (**Hľadanie strateného Ježiša, Stretnutie na krížovej ceste**) sa týkajú stretnutia s Ježišom. **Nájsť strateného Ježiša** v chráme a **vidieť ho na krížovej ceste** bolo pre Máriu veľmi bolestivé, no zároveň takto spoznávala Božiu vôľu. Matka nikdy nesmie zabudnúť, že jej deti nie sú jej vlastníctvom, ale patria Bohu. Aj spoločné kráčanie matky

Šaštínska pieta

s dieťaťom má vždy len jeden a ten istý cieľ – prísť k Bohu, byť tu pre druhého, byť oporou v bolestnom putovaní a zároveň nechať mu slobodu rozhodovať sa.

Mnoho matiek sa dnes trápi, keď vidia ako ich **deti umierajú (Ježišovo ukrižovanie a smrť)**. Nie fyzicky, ale morálne a duchovne. No ešte väčšou tragédiou je, keď matka súhlasí s tým, aby jej dieťa páchalo ťažké hriechy a ospravedľňuje to tým, že dnes je taká doba, že dnes sa tak žije. Stáť pri svojom duchovne umierajúcom dieťati a sprevádzať ho modlitbou a obetou je ťažká a bolestná úloha. Často je to však jediná možnosť, ako môže matka pomôcť svojmu poplúdenému dieťaťu.

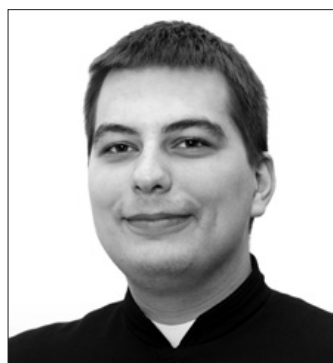
Aj šiestu Máriinu bolesť (**Snímanie Ježiša z kríža**) pozná mnoho dnešných matiek, keď zažívajú beznádej, keď sa zdá, že **všetko je stratené**, že už sa nič nedá robiť.

Keď Ježišovo telo snáhi z kríža, bolo jasné, že táto situácia sa tak ľahko nezmení, ale Mária si nikdy nezúfala a verila, že Boh môže zmeniť všetko a oživiť aj to, čo sa zdá mŕtve. Mária je s každou matkou, ktorá už nevie, ako ďalej a povzbudzuje ju, aby dôverovala Bohu a vždy bola jeho pokornou služobnicou, pretože aj v tragédii kríža a smrti môže byť ukrytý nový začiatok.

A napokon posledná bolesť (**Uloženie Ježiša do hrobu**), keď sa matka musí definitívne **vzdať svojho dieťaťa**, keď ho má úplne odovzdať Bohu, aby spoločne mohli dosiahnuť víťazstvo, ktoré sa ukrýva v tajomstve prázdneho hrobu... Obetovať sa pre svoje dieťa znamená viac, než len mu dať to, čo potrebuje. Znamená to dať mu príležitosť stretnúť sa so samotným živým Bohom tak, ako nám to vo svojom živote ukázala aj sv. Gianna Beretta Mollová. ■

VITAJTE, DUCHOVNÝ OTEC MARIÁN!

TEXT: MARIÁN MAJZEL • FOTO: OSOBNÝ ARCHÍV Mgr. M. KUNDLU

Novokňaz Marián Kundla

Aj toto leto bolo pre našu farnosť časom odchodu a príchodu nových kňazov. Rozlúčili sme sa s pánom kaplánom Dominikom Jamrichom a privítali sme novokňaza **Mgr. Mariána Kundlu**. Narodil sa 22. apríla 1991 v meste Stará Ľubovňa. Vyrastal v rodine spolu s dvoma sestrami, kde dostal základy katolíckej viery, za čo je svojim rodičom veľmi vďačný. Od prvého svätého prijímania miništroval. Po ukončení štv-

tého ročníka základnej školy sa rozhodol ďalej pokračovať v štúdiu na osemročnom gymnáziu so zameraním na cudzie jazyky v jeho rodnom meste. V roku 2009 úspešne zmaturoval a keďže sa v ňom už od malička postupne (zásluhou viacerých kňazov pôsobiacich v tejto farnosti aj kňazov z nej pochádzajúcich) formovalo kňazské povolanie, podal si prihlášku do Kňazského seminára biskupa Jána Vojašša-

ka v Spišskej Kapitule. Diakon-skú vysviacku prijal 12. júna 2014 z rúk pomocného spišského biskupa Mons. Andreja Imricha a po ukončení vysokoškolského štúdia bol vysvätený na kňaza 13. júna 2015 spišským diecéznym biskupom Mons. Štefanom Sečkom. Jeho prvým kaplán-skym pôsobiskom sa stala práve naša farnosť. Medzi záľuby pána kaplána patria knihy, dobrý film, občas turistika.

Vyprosujeme novému pánu kaplánovi veľa Božích milostí a darov Ducha Svätého v jeho kňazskom povolaní. ■

Spišský biskup Ján Vojtaššák

TEXT: LUCIA SMOLEJOVÁ • SNÍMKA: INTERNET

Jána Vojtaššáka vnímame mnohí ako známu historickú osobnosť. Vieme, že bol spišským biskupom, ktorý trpel počas vlády komunistov. Niektorí si možno v tomto roku spomenú, že už uplynulo 50 rokov od jeho smrti. V nasledujúcich riadkoch si priblížime jeho život, ktorý je spojený s Rakúsko – Uhorskom, Československou republikou, Slovenskou republikou počas 2. svetovej vojny aj totalitným Československom po 2. svetovej vojne.

Detstvo a štúdium

V Zákamennom, dňa 14. novembra 1877, sa ako siedme dieťa v poradí narodil budúci spišský biskup Ján Vojtaššák. Mal desať súrodencov – sedem bratov a tri sestry. Od detstva sa stretával s každodenným prežívaním kresťanstva v rodine aj v hornooravskej dedine, kde vyrastal, ktorá mala vtedy asi 1600 obyvateľov.

Ján od detstva miništroval a pomáhal aj v kostolníckej službe. Sám otec mu bol vzorom. Matka ho viedla k životu modlitby i k plneniu detských povinností v domácnosti.

Absolvoval ľudovú školu v Zákamennom aj v Stankovanoch, od roku 1889 študoval v katolíckom gymnáziu v Trstenej, tu bol tzv. aluminista, teda dostával stravu aj štipendium (podľa kol.: Boli soľou i svetlom, 2001). V štúdiu pokračoval v katolíckom gymnáziu v Ružomberku, kde vyučovali piaristi. Veľký význam v živote Jána mali stretnutia s Andrejom Hlinkom, ako o tom hovoril K. Sidor:

K Hlinkovi viazala Vojtaššáka úprimná láska, aká môže byť iba medzi otcom a synom. V rodnej Vojtaššákovej obci, v Zákamennom – Kline, začal Hlinka kaplánovať. Vtedy zbadal žiaka prvej triedy, Janka Vojtaššáka, a zahrnul ho svojou mimoriadnou pozornosťou. Pripútal ho nielen k sebe, ale aj ku kňazskému stavu. Sledoval všetky jeho kroky, držal nad ním svoju ochrannú ruku a Ján sa so svojimi problémami vždy utiekal k Hlinkovi ako k svojmu otcovi.“ (kol.: Boli soľou i svetlom, 2001, s. 101)

V roku 1895 bol prijatý do kňazského seminára v Spišskej Kapitule. Počas štúdia vypomáhal farárovi v Zákamennom v kancelárii, spieval v seminárnom speváckom zbere, bol členom krúžku Fridricha Rolného, ktorý prednášal pastorálnu aj morálnu teológiu a, samozrejme, aktívne sa venoval štúdiu teológie.

Biskup Ján Vojtaššák

Kňazská služba

Za kňaza bol vysvätený 1. júla 1901, sviätiteľom bol diecézny biskup Pavol Smrečáni.

Jeho pôsobiská sa často menili. V roku 1901 pôsobil ako kaplán v Hornej Zub-

„SRDCE LEN VTEDY ŽIJE, AK MILUJE. SRDCE, KTORÉ NEVIE MILOVAŤ, PRAVDA ŠĽACHETNOU, SVÄTOU LÁSKOU, JE MŔTVE.“

Ján Vojtaššák

rici, ktorá mu ako prvá kaplánka prirástla k srdcu, potom v Liptovských Kvačanoch (podmienky tu boli ťažké, fara chudobná, ak bolo treba odslúžiť svätú omšu vo filiálke v Liptovských Matiašovciach, mladý kaplán sa musel v zime boriť snehom do

obce ešte za tmy, potom sa ponáhlať späť do svojej obce a slúžil svätú omšu v kostole v takej zime, že mu zamrzalo v kalichu...). Bol aj správcom farnosti v Bijačovciach a neskôr pôsobil aj ako kaplán v Podvlku, Zubrohľave a opäť ako správca farnosti v Ústí nad Oravou. V roku 1906 sa stal kaplánom v Tvrdošíne a od roku 1908 bol kňazom vo Veličnej (tu pôsobil aj ako redaktor časopisu Svätá rodina), kde až na krátke pôsobenie vo Vyšných Repásoch v roku 1910, pôsobil ako kaplán, farár a správca farnosti až do roku 1919, kedy sa stáva riaditeľom Diecézneho úradu. Neskôr pôsobil už aj ako rektor kňazského seminára v Spišskej Kapitule.

Bol jedným zo signatárov Martinskej deklarácie – 30. októbra 1918 – ktorou sa Slováci prihlásili k Československému štátu.

Medzitým, v roku 1912 sa zúčastnil Eucharistického kongresu vo Viedni, začala 1. svetová vojna, počas ktorej stratil na východnom fronte brata. V roku 1919 zomrel diecézny biskup Alexan-

der Párvy. Diecézna správa bola odovzdaná do rúk vikára, za ktorého bol zvolený Štefan Mišík, farár vo Veľkom Hnilci.

Biskupská služba

Dňa 16. 11. 1920 bol Ján Vojtaššák menovaný pápežom Benediktom XV. za diecézneho biskupa na Spiši. Slovensko dostalo ešte dvoch biskupov. Do Banskej Bystrice Mariána Blahu a do Nitry Karola Kmeťka. Dňa 13. februára 1921 bol Vojtaššák vysvätený nunciom Svätej stolice v Prahe Klementom Mícarom na biskupa a 27. februára 1921 bol intronizovaný v Chráme sv. Martina v Spišskej Kapitule. V biskupskom znaku mal slová „Anjelom prikázal o tebe.“

Aktívne pracoval v prospech ľudí nielen svojej diecézy, ale celého Slovenska. Podporoval chudobných študentov levoč-

ského gymnázia, bol dobrodincom bratislavského internátu Svoradov, spolupracoval s Katolíckymi novinami, Spolkom sv. Vojtecha, Katolíckou tlačovou kanceláriou. Viacerých seminaristov posielal študovať do zahraničia. Začal prestavbu kňazského seminára, vybudoval učiteľský ústav v Levoči aj v Spišskej Kapitule.

Mal veľkú úctu k Eucharistii aj Panne Márii. Zaviedol celodennú poklonu Svätosti oltárnej a podporoval rozvoj reholí. V rôznych aktivitách prežil aj 2. svetovú vojnu. Počas Slovenského štátu bol podpredsedom Štátnej rady. Tento štátny orgán nemal vlastnú moc, mohol dávať odporúčania, aby sa začala nejaká činnosť či konanie. Rada bola istým prostredníkom medzi prezidentom, snemom a vládou aj politickými stranami. Členstvo nebolo honorované. Členmi boli napríklad aj Jozef Škultéty za Maticu slovenskú, Bohuslav Klimo za ev. cirkev a. v., Franz Karmasin za Nemcov,...

Roky utrpenia

Po vojne vyhlásil, že bude uznávať vládu, ktorá sa rozhodne chrániť hmotné aj duchovné práva občanov.

2. júla 1947 zasvätil biskup Ján Vojtaššák Spišskú diecēju Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. Predtým zasvätil diecēju Božskému Srdcu Ježišovmu.

V povojnovom období však v Československu získava stále väčšiu moc komunistická strana, ktorá od roku 1948 až do roku 1989 vládla ako štátostrana a zriadila v krajine diktatúru. Ľudia žili v atmosfére strachu. Boli zrušené cirkevné spolky, časopisy, školy, diecézne kňazské semináre, kláštory, cirkevní činitelia boli postavení pod dozor štátu.

Hneď po vojne v roku 1945 bol biskup Ján Vojtaššák uväznený, v jeseni prepustený. Ďalej pôsobil ako biskup, no od roku 1950 až do smrti 4. augusta 1965 v Řičanoch bol už mimo pastoraácie.

Biskup Vojtaššák bol od roku 1950 v domácom väzení. K tomu obdobiu sa nám zachovali jeho slová: „...mňa 3. júna 1950 v biskupskej rezidencii internovali, izolovali a vzali pod kľúč... dosadili troch strážcov a jedného vrátnika. Každého, kto chcel prísť do rezidencie, legitimovali priepustkou. Domáci mi mohli priniesť pokrm len v sprievode dozorca.“ (kol.: Boli soľou i svetlom, 2001, s. 119.)

Napokon bol zatknutý, odvečnený do vyšetrovacej väzby v Ruzyni v Prahe a v zinscenovanom procese v roku 1951 odsúdený spolu s ďalšími dvoma slovenskými cirkevnými biskupmi (Michalom Buzalkom, Pavlom Gojdičom). Odsúdení nepodpísali spoluprácu s komunistick-

kým režimom a neprisahali vernosť štátu. Vojtaššák bol obžalovaný z „úkladov proti republike, z velezrady, z vojenskej zrady a z vyzvedačstva.“ (kol.: Boli soľou i svetlom, 2001, s. 120). Bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní dvadsaťštyri rokov nepodmienečne, peňažný trest vo výške 500 000 korún aj konfiškáciu celého majetku a stratu občianskych práv.

VÝCHOVA DETÍ A MLÁDEŽE

„BOJ O DUŠU DIEŤAŤA JE VEĽMI VÁŽNY. RODIČIA SÚ ZODPOVEDNÍ ZA VÝCHOVU SVOJHO DIEŤAŤA V TELESNOM I MRAVNOM OHĽADE. RODINA MUSÍ BYŤ PRÍKLADOM VO VÝCHOVE DETÍ. RODIČIA BY NEMALI ZANEDBAŤ VPLYV KAMARÁTOV, VONKAJŠIEHO OKOLIA. ZVLÁŠŤ TREBA VYCHOVÁVAŤ DETI K MRAVNOSTI, VIEST' ICH K POVINNOSTIAM, ALE NAJMÄ VIEST' DETI K SVÄTEJ SPOVEDI A K SVIATOSTIAM. NAJMOCNEJŠÍ PROSTRIEDOK VÝCHOVY JE SVÄTÉ PRIJÍMANIE.“

(z myšlienok biskupa Jána)

Zachovali sa nám slová biskupa Vojtaššáka: „Z môjho odsúdenia nikto nemal hmotného zisku. Majetok som nemal, okrem toho mála skromného šatstva, ...na trovy štátu som sedel... vo väzení. Pravda, pracoval som zadarmo vo výše sedemdesiatročnom veku... Mal štát azda z toho mravný úspech? Ešte menej! Usilovali sa ho dosiahnuť propagandou proti mne v školách, ešte i na ľudových, tlačením hanopisov o mne, rozhlasom a všetkými možnými prostriedkami.“ (kol.: Boli soľou i svetlom, 2001, s. 125)

Prežil roky fyzického aj psychického mučenia, utrpenia a ponižovania. V roku 1956 mu bol trest prerušený, musel však byť pod dozorom v Charitnom dome v Děčine. V roku 1950 bol opäť uväznený, trápili ho kččové žily aj ischias, takže mal veľké problémy s pohybom. Bol v niekoľkých väzenských nemocniciach a napokon vo Valdiciach. V roku 1963 ho prepustili. Prezident ČSSR odpustil biskupovi Vojtaššákovi zvyšok trestu pod podmienkou, že sa nedopustí trestného činu počas nasledujúcich siedmich rokov. Zvyšok života túžil stráviť na Slovensku, ale ako miesto trvalého pobytu mu boli určené Senohraby pri Prahe. Napokon 4. augusta 1965 zomrel v nemocnici v Řičanoch na infarkt.

Od 7. augusta 1965 je pochovaný v Zákamennom.

V roku 1995 bol otvorený proces blahorečenia biskupa Jána Vojtaššáka. Stále

Janko Silan APOŠTOL

Dnes hovorí k vám biskup Vojtaššák.

*Ja, biskup spišský, Ján,
odmietam slúžiť rozvratníkom Cirkvi.
Jej telo chránim svojím vlastným telom
a týmto starým srdcom nezloženým.*

*Tu stojím pevne ako koreň
na skale, ktorú nerozrazí blesk.
Tu v Kapituli pri šedivom chráme
vystieram ruky nad Slovensko
a žehnám dušu národa,
schytenú medzi škrípce zo železa.*

*Starý som bol a do cely ma vrhli,
fackami ako britkým vavrínom
ovenčovali moje bledé líca.*

*Ježiša vo mne ponižovali,
a ja som stál a hľadel do ich očí.*

*Puškami, lšťou a obuškami
chcú ma dnes dostať na kolená
a Kajfáš prosí, na Stalina zakľína:
zraď biskup spišský, zraď!
A ja sa smejem diablovei,
smeje sa nahlas moje staré srdce
a s Krížom dvíham i svoj vlastný kríž.*

*Tu v starodávnej Kapituli
tých vyobcúvam, ktorí s Bohom kupčia,
aby im Boh dal milosť ľutovať
a pred Levočskou Pannou Máriou
vystrieť sa na zem, plakať nad Slovenskom.
A verných žehnám v mene Trojice,
keď vidím toto storočie
rozkvitať v teplej mučeníckej krvi
sťa záhon ruží z vatikánskych záhrad.*

*Hovorí spišský biskup Ján
a jeho tvrdosť, jeho neoblomnosť
svieti jak ostrie na meči
Svätého Pavla. ■*

sa modlíme, aby bol povýšený na oltár. V Zákamennom je jeho pamätná izba s predmetmi, ktoré nám pripomínajú jeho život.

Spracované podľa: www.osobnosti.sk (59259), kol: Boli soľou i svetlom. Trnava 2001, <http://www.youtube.com/watch?v=f81BHGZnA3I>

Informácie o biskupovi

www.biskup-jan.sk

PANE, JA HĽADÁM TVOJU TVÁR

TEXT: SPRACOVALA VIERA KUBOVČÍKOVÁ • SNÍMKY: ARCHÍV RODINY

Vidieť rehoľnicu v habite už dnes nie je také nezvyčajné. Stretnúť mladú usmievavú ženu zahalenú v bielom indickom sári v Spišskej Novej Vsi, to už také samozrejmé nie je. O to viac, že je ňou naša farníčka, **MUDr. Katarína Rochová**, rehoľným menom sestra Phanuela z Kongregácie Misionárok lásky založenej bl. Matkou Terezou z Kalkaty, ktorá v máji 2015 po desiatich rokoch prišla pozrieť rodnú domovinu. Rozhovor s ňou, ktorý prinášame v dvoch častiach, nech je pre všetkých pozvaním prehlbovať svoj vzťah k Bohu a hľadať Jeho tvár tam, kde každého z nás posielala.

1. Aká bola Tvoja cesta k zasvätenému životu v reholi Misionárok lásky?

Začalo to odmalička. Keď som mala asi šesť rokov, napadla mi myšlienka ísť na misie. Nemala som ani poňatia kto sú misionári. Čítala som veľa životopisov svätých a čo ma najviac oslovilo bolo (možno to bolo také vnuknutie Božie), že pre mňa misionár bol človek, ktorý má veľké srdce, lebo musí objasť celý svet. Asi toto ma najviac motivovalo. Keď sa spätne pozerám, sama sa čudujem ako to malé dieťa mohlo vytušiť čo sú misie a prečo ma to tam nejakým fahá. A veľmi silne. Aj som sa (na misie) hrávala s bábikami. Keď som vyrastala, táto túžba nikdy nezanikla. Ani v puberte. Nikomu som o tom nerozpravala. Bolo to také moje tajomstvo aj taká ochrana pre mňa - to ticho, že som sa s nikým o tom nezdialala. Normálne som rástla s mladými. Necítila som potrebu o tom hovoriť. Myšlienka na misie sa každý deň vynorila. Možno ma tak Pán Boh pripravoval. Napriek tomu, že mám silné putá s rodinou, s mladými, predsa to niekde v mysli, srdci, v kútiku ostávalo. Neskôr ma Pán poslal na medicínu. Aj som sa sama seba pýtala: „Prečo práve tam?“ Vnímala som, že Pán chce, aby som skončila štúdium a potom pôjdem. Postupne to dozrievalo v presvedčenie. Pamätám si v prvom ročníku, že som si povedala: „Keď to vytrvá, tak je to asi od Ducha Svätého.“ Od Zlého by to nemalo trvácnosť. Tak to nejakým rásť až do tej miery, že som nevydržala a musela ísť. Asi by som nebola nikdy šťastná, keby som nevstúpila do rehole. Myslím, že to je to pravé miesto, že som šťastná.

2. Prečo si sa rozhodla pre túto reholu?

Vždy som chcela ísť na misie k chudobným, do Afriky. Raz som bola v malom kostolíku a zbadala jednu brožúrku. Nepoznala som ešte Matku Terezu, len viem, že brožúrku som za krátku chvíľu „zhltla“. Matke si pamätám, že bola asi o Matke Tereze. Vtedy som si povedala: „Tak toto je môj život, toto chcem žiť!“

Naša farníčka, **MUDr. Katarína Rochová**, sestra Phanuela

A potom som sa o nej (Matke Tereze) dozvedela viac. Ako keby to, čo ona žije potvrdzovalo moju túžbu. Nebolo to veľmi mystické, ale pocítila som, že toto je moje miesto. Do inej rehole ma nikdy neťahalo. Pán ma tam poslal. On mi to takto uľahčil.

3. Ako si sa kontaktovala s rehoľou?

Kontakt na reholu som získala počas štúdia cez jedného kňaza, Milana Žilu, môjho duchovného otca, teraz už nebohého. Bol lekárom a neskôr sa stal kňazom. On mi dosť pomohol. Nakontaktoval ma na sestry v Žiline. Tam som ich začala navštevovať, a potom som nadobudla odvahu a po skončení vysokej školy som odišla do rehole.

4. Akou formáciou v reholi si prešla?

Najprv som išla k sestram do Prahy. To bola tzv. škola života – prežila som prvý kontakt so sestrami. Bola som s nimi od rána do večera. Starali sme sa o bezdomov-

cov. My, adeptky, sme ale nevstupovali do klauzúry. Boli sme na modlitbách so sestrami, no konkrétny život sestier zvnútra som ešte nevidela. Neskôr som odišla do Poľska. Tam som začala svoj konkrétny život so sestrami (ašpiratúra). Nasledoval jeden rok postulátu vo Varšave, a tak dva roky noviciátu v Zaborove. Tam sa to už pomaličky cibilo. Prvý, kontemplatívny rok som mala v Poľsku, druhý, aktívny rok v Taliansku. Odtiaľ po prvých sľuboch, ktoré som zložila v Taliansku v roku 2010 som bola poslaná do Etiópie. Tam som pôsobila päť rokov. Štyri roky v Addis Abebe a jeden rok na menšej misii v mestečku Kibre Mengist.

5. Čo rehoľa a Tvoje štúdium medicíny?

Vstupom do rehole som sa rozlúčila aj s mojím snom byť lekárkou. Povedala som si: „Ak Pán Boh dá, tak možno sa dostanem k lekárskej praxi, ak nie, odovzdávam Mu to. Vedela som, že Pán chce, aby som dokončila štúdium medicíny.“ Keď som sa dozvedela, že idem do Etiópie, jasala som. Akoby ten poklad (byť lekárkou) z môjho srdca Pán vykopal a sen sa stal realitou. V Etiópii, keďže máme veľa chorých, mi Pán doprial, aby som sa starala o chorých aj po lekárskej stránke. Máme tam domy, ktoré sú rozdelené na mužské, ženské, detské oddelenie. Bola som hlavne na mužskom oddelení, keďže mužov je na ulici viac a medzi nimi veľa zomierajúcich. Každý týždeň nám odíde do večnosti desať až pätnásť ľudí.

6. Aký je Tvoj denný režim?

Vstávame dosť skoro o 4.40 h a začíname modlitbou o 5.00 h. Hodinu máme naše vlastné modlitby – breviár, ranné chvály a pol hodiny meditáciu nad Božím Slovom. Božie slovo ma stále drží. Snažím sa zapamätať si jednu vetu a z toho žiť celý deň. Často mi to Duch Svätý pripomína - Ja som s Tebou alebo zostávaj v mojej láske. V tých ťažších situáciách sa to vynára v mysli a človek z toho žije. Matka Tereza múdro zariadila, že máme meditáciu ráno. Potom nasleduje ranná hygiena. Každý deň umývame

Sr. Phanuela s rodičmi

celý dom. Musíme mať čisto. Možno je to až prehnané, ale ak je čisto vonku, hovorí to aj o tom, čo je vo vnútri. Potom máme rannú svätú omšu – náš pokrm. Od rána máme silencium (ticho). Počas raňajok si väčšinou čítame listy Matky Terezy alebo jej inštrukcie. Tiež je to pre nás posila. Potom si perieme naše vlastné veci a začíname apoštolát. Vtedy nám končí silencium. O ôsmej ideme ku chorým, alebo tam, kde nás potrebujú – navštíviť nejaké rodiny. Vrátime sa okolo dvanástej. Po dvanástej začíname našu obedňajšiu modlitbu. Všetky sestry sme vždy spolu. Nasleduje obed a pol hodinový odpočinok, ak sa podarí. Poobede máme krátke občerstvenie – čaj, tak duchovné čítanie. Potom ideme zase na apoštolát, ku chorým. Večer sa vraciame na šiestu na večery spojené s adoráciou. Každý deň máme hodinu adoráciu pred vystavenou sviatosťou. Modlíme sa nahlas ruženec a potom máme ticho, alebo máme dvakrát do týždňa iba hodinu ticha počas adorácie. Nasleduje večera a rekreácia, počas ktorej sa vytešujeme. Okolo deviatej ideme na večernú modlitbu. Večernou modlitbou začína silencium až do rána.

7. V akom jazyku hovoríte?

Hovoríme hlavne po anglicky. Jedným z našich sľubov je i slobodná služba celým srdcom najchudobnejším z chudobných. Učíme sa byť ako oni a preto sa učíme a rozprávame aj ich domorodým jazykom.

8. Aké sú Vaše reholné sľuby?

Naša Matka Tereza hovorí, že sľub ako taký je „worship“ – oslava Boha. Nie je to niečo, čo nás zväzuje. Je to len prostriedok na oslavu Boha – ako sa viac priblížiť k Bohu. Sľub nie je cieľ. My sme vstúpili do rehole predovšetkým preto, aby sme v prvom rade patrili Kristovi. To je jediný a hlavný cieľ. To už je jedno či Mu slúžime v chorých, alebo opustených. Jediné je to,

že patríme Kristovi, že sme Jeho nevestami. Hlavnou charizmou v našej reholi je slovo ŽÍZNIM. My uháňame Ježišov smäd po dušiach a po láske. Prinášame všetky duše Ježišovi a Jeho prinášame k dušiam. To je to najhlavnejšie o čo ide. Je to taký motor, niečo, čo v nás prúdi. Sľubmi uháňame jeho smäd po láske.

Sľub chudoby znamená pre mňa to, že mojím jediným pokladom je iba On. Nič iné, iba On. Žijeme taký radikálny život – veľa toho nemáme. Je to taký malý prejav, že chceme mať iba Jeho – jediný poklad – Boha samého a nikoho iného.

Sľub čistoty... Možno žijeme nadprirodzený život – nie je „normálne“, že človek žije bez muža, ale my žijeme pre Krista. Sme nevestami Ježiša Ukrižovaného. Snažíme sa Mu pripodobňovať aj naším životom. Keď príde nejaký kríž, uvedomujem si, že som nevesta Ukrižovaného, že Mu chcem patriť celým srdcom. On je tá moja jediná láska.

Sľub poslušnosti. Snažím sa počúvať Jeho hlas. To, čo si On praje. Aj vo vzťahu medzi mužom a ženou je to tak – aspoň využiť, čo sa Mu páči. V láske nemusí človek hovoriť, len využiť, čo drahý má rád. Chcem byť naladená na „tónine Jeho hlasu“, lebo svet kričí mnoho vecí, aj zlého. Snažím sa vycítiť, čo On chce v každej chvíli.

Štvrtý sľub je taký charakteristický pre nás – „whole hearted and free service to the poorest of the poor“. Znamená **celým bytím, slobodne a radostne Mu slúžiť v tých najchudobnejších z chudobných**. Matka Tereza si uvedomovala, že mnohé rehole sa venujú rôznym ľuďom, ale v tom čase nebolo toho, kto by sa venoval najchudobnejším z chudobných. Je to naša špecialita.

9. Ako pracuješ na tom, aby si sa pripodobňovala Bohu a viac Ho milovala?

Musím, povedať, že to nie je moja práca, ale asi viac Jeho. On si ma priťahuje a ja si to asi ani možno neuvedomujem.

Sr. Phanuela so Sr. Mariettou

Sama ani neviem, ako žiť s Bohom. Kto to vie? Aj sa sama pýtam: „Ako milovať Boha?“ Možno nikto nemá na to odpoveď. On to robí sám, že si priťahuje dušu.

Každý rok máme v reholi duchovné cvičenia (8 – 9 dní), aj seminár (4 – 5 dní), máme tiež mnoho prednášok. Každý týždeň chodíme na sľub. Keď človek žije s Bohom, tak si viac uvedomuje, že čím bližšie ide k svetlu, tým viac sa ukazujú slabosti človeka. Vďaka reholi som si uvedomila mnoho o tom, kto som ja. Možno som viac ja prekvapená z mojich chýb, lebo Jeho (Ježiša) už nič neprekvapí. On vie, koho si vyvolil. Viac a viac si uvedomujem, že ja nie som hodná toho povolania – vidím v tom menej a menej logiky, prečo práve ja. Len On mi stále hovorí, že ma chce takú, aká som. On má rád realitu, to si uvedomujem. Preto sa mi ukazuje stále viac a viac, že to nie je o mne, že som slabá, ale že to je On, ktorý sa chce osláviť na tom „nástroji“.

Čo mi tiež pomáha je denná Eucharistia. Bez toho by som to nevládla. A denná adorácia. Vidieť každý deň zomierajúcich nie je niekedy ľahké. Mnohokrát sa cítim bezmocne. Čo robiť? Mnohokrát stojím pri lôžku zomierajúcich s Pannou Máriou pod krížom. Ona mi dosť pomáha a učí ma ako stáť pri kríži bez slov, keď už nemôžem nič urobiť. Jednoducho byť prítomná ako ona stála pod krížom – s ňou sa tak učím. A len sa jednoducho modliť niekedy len strelné modlitby. Uvedomujem si: „Bože, Ty si tu a to stačí.“ Tiež večerná adorácia je pre mňa veľkou silou. Tam už všetko odovzdávam. Naučila som sa Bohu odovzdávať všetko. To sú Jeho chudobní, sú Jeho vlastníctvom. On sa už o všetko postará. Ja nie som Spasiteľ. On je Ten, ktorý sa stará.

Pokračovanie rozhovoru v nasledujúcom čísle Farskej rodiny.

Pochod za život v znamení radosti zo života

TEXT A FOTO: MARIÁN MAJZEL

V nedeľu 20. 9. 2015 sa v Bratislave uskutočnil druhý Národný pochod za život. Účasťou na pochode sme chceli vyjadriť radosť zo života, ktorá by sa konkrétne mala prejavovať v ochrane života každého človeka od počatia po prirodzenú smrť. Z našej farnosti sa na Pochode zúčastnilo niekoľko desiatok veriacich, ktorí reprezentovali úctu k životu v našom regióne. Viac o Národnom pochode za život v najbližšom čísle Farskej rodiny. ■

Deň slovenských hôr na Kláštorisku

TEXT: MONIKA DOBROVSKÁ

Každý, kto chce prežiť svätú omšu „v raji“, má možnosť tretiu augustovú nedeľu vstúpiť do nádhernej prírody Slovenského raja a vyšliapať si cestu na Kláštorisko. Tento rok Deň hôr pripadol na 23. august 2015 a každý, kto sa ho zúčastnil, určite neľutoval. Svätú omšu sprevádzanú nádherným spevom celebroyal vdp. Peter Majda, rektor kňazského seminára v Spišskej Kapitule. Vo svojom príhovore na príklade stromu zdôraznil potrebu napojenia nášho života na Boha. Ak budeme napojení na Krista a budeme si vedomí svojho poslania, Cirkev bude živým stromom prinášajúcim mnoho ovocia pre tento svet. Pri svätej omši sme sa modlili aj za duše záchranárov, obete leteckého nešťastia pádu vrtníka v rokline Slovenského raja. ■

Novinky z Cirkevného gymnázia Štefana Mišíka

TEXT: JANA MARCINČINOVÁ • FOTO: ARCHÍV ŠKOLY

Po návrate z letných prázdnin čakali na študentov Cirkevného gymnázia Štefana Mišíka v Spišskej Novej Vsi zmeny. Okrem príjemne vymalovaných priestorov školy sa zmenilo vedenie školy, keď bývalý pán riaditeľ J. Stuhlák odišiel na iné pôsobisko a **novou pani riaditeľkou sa stala PaedDr. Marcela Farkašová**. Sčasti sa obmenila aj zostava učiteľského zboru.

Hoci pred nami stoja nové výzvy a úlohy, všetci - žiaci aj učители - sme sa s novou chuťou pustili do práce. Už tradične sa zúčastňujeme charitatívnej zbierky Biela pastelka pre Úniu nevidiacich, ktorá sa konala na konci septembra. Naša študentka štvrtáčka Lucia Siváková sa v októbri zúčastní pobytu v sídle EÚ v Bruseli na pozvanie europoslankyne Moniky Smolkovej.

Koncom septembra sa naši druháci zúčastnili Dní kresťanskej kultúry v Spiš-

Nová riaditeľka cirkevného gymnázia PaedDr. Marcela Farkašová

skej Kapitule, ktoré pripravuje každoročne dr. Ľuboslav Hromják a sú medzi našimi študentami veľmi obľúbené.

Naši prváci sa už pripravujú na svoje imatrikulácie, ktoré im prichystajú druháci, tretiaci čaká tanečný kurz a reprezentačný ples gymnázia, štvrtáci sa pomaly začínajú pripravovať na maturitu. Všetci spoločne veríme, nás čaká úspešný rok. ■

Sviatosť birmovania 2015

TEXT: ĽUBOMÍR JAKUBOV • FOTO: ROMAN KUNÍK

V nedeľu 13. 9. 2015 bola v našej farnosti veľká slávnosť. Otec biskup Andrej Imrich udelil sviatosť birmovania 112 birmovancom, ktorí sa na jej prijatie pripravovali počas predchádzajúcich 10 mesiacov formou školských a farských katechéz.

Spišský pomocný biskup Mons. Andrej Imrich žehná birmovancom.

Na jednotlivých stretnutiach v škole so svojimi katechétmi postupne spoznávali Youcat – katechizmus pre mladých. Na farských katechézach, vďaka rôznym témam, hlbšie zažívali a precitovali dôležitosť predmetov okolo seba a ich symboliku v príprave na prijatie sviatosti birmovania. Počas celej formácie sa zúčastňovali na nedeľných bohoslužbách, snažili sa častejšie pristupovať k sviatosti zmierenia a Eucharistie. Bir-

movanci sa na prijatie tejto sviatosti pripravovali aj počas Novény k Duchu Svätému pri večerných svätých omšiach.

Otec biskup vo svojej homílii upozornil na falšovanie hodnôt všade okolo nás. Ľudia množstvo skutočností falšujú, aby oklamali iných, ale často klamú aj sami seba. Vyzval birmovancov, aby boli pozorní k pravde. K tomu im majú pomáhať aj prijaté dary Ducha Svätého. ■

Volejbalový turnaj za život

TEXT: LUKÁŠ NOVOTNÝ • FOTO: ARCHÍV OZ RODINY PRE SPIŠ, O. Z.

Účastníci volejbalového turnaja

Dňa 20. júna 2015 sa v priestoroch telocvične ZŠ sv. Cyrila a Metoda v Spišskej Novej Vsi uskutočnil prvý ročník **Volejbalového turnaja za život**, ktorý bol organizovaný Rímsko-katolíckym farským úradom v spolupráci s občianskym združením Rodiny pre Spiš, o. z.

Pozvaní boli všetci – rodiny a mládež našej farnosti. Nakoniec sa tam stretlo vyše sto účastníkov a vytvorilo sa šesť zmiešaných družstiev mužov i žien. Svojich zástupcov medzi hráčmi mali mladí eRkári, rodinné spoločenstvo eRko rodiny Spiš, rodinné spoločenstvo Nové rodiny, starší skauti - Rodzinkare, študenti a učitelia cirkevného gymnázia, kapláni a miništranti. V dvoch skupinách sa odohralo niekoľko

napínavých zápasov a z finálového kola nakoniec vyšli ako víťazi mladí eRkári, ktorí si odniesli **Putovný pohár dekana farnosti Spišská Nová Ves**. Kým otcovia a mamy súťažili, skauti bohatým animačným programom zaujali našich najmenších. Kto chcel, využil možnosť nechať si pomalovať tváričku, a tak onedlho behalo po areáli množstvo tigrov, spidermanov, kvetiniek či motýlikov. Na záver si všetci, ako jedna veľká rodina, pochutili na výbornom guláši, ktorý sa varil priamo na školskom dvore a povzbudivo rozvonival. Nakoniec prišiel čas aj na zábavu a tanec.

S úsmevom na tvári odchádzali všetci účastníci, nielen hráči. Tešíme sa na ďalší ročník! ■

Relikvia sv. Gianny Beretty Mollovej

TEXT: MONIKA DOBROVSKÁ • FOTO: MARIÁN MAJZEL

Relikvia sv. Gianny

Dňa 2. septembra 2015 si veriaci našej farnosti mali možnosť uctiť relikviu sv. Gianny Beretty Mollovej, hrdinskej matky, ktorá obetovala svoj život za život svojej ešte nenarodenej dcéry.

O 12.00 h sa konala sv. omša za život a rodiny, ktorú spevom a službou sprevá-

dzali eRko rodiny SPIŠ. Sv. omše sa zúčastnili aj veriaci z okolitých farností, ktorí prišli so svojimi kňazmi. Tí pred i počas sv. omše vysluhovali sviatosť zmierenia. Po nej nasledovala spoločná adorácia, v ktorej sme si pripomenuli život i obeť svätej Gianny, poďakovali sme Bohu za dar života. Súkromnej poklone a adorácii patril čas od 13.30 h do 17.30 h, kedy nasledovala spoločná adorácia, v ktorej sme sa zamýšľali nad hodnotou ženy, materstvom, prosili Boha o čisté a obetavé srdce pre nás všetkých a ďakovali za naše rodiny. Adoráciu pripravili a spevom sprevádzali rodinné spoločenstvá našej farnosti. Večerný program pokračoval sv. omšou Veni Sancte, v ktorej si najmä školáci a učitelia vyprosovali dary Ducha Svätého. Spev a hudbu zabezpečili Svetlušky. Púť relikvie po Spišskej diecéze bola modlitbovou prípravou na Národný pochod za život 2015, ktorý sa uskutočnil 20. septembra 2015 v Bratislave. ■

eRkárske správy

TEXT: V. KOVALČÍKOVÁ/ERKÁRI

Letné eRko tábory

Počas letných prázdnin sa 55 eRkárov, 12 animátorov a 2 kuchári zúčastnili letných táborov. Jeden sa konal v Hrabušiciach a druhý v Rabčiciach. Spolu sme zažili nezažité, zahráli sa v „raji“ a chválili Boha za jeho veľkosť a lásku. ■

eRko guláš

5. 9. 2015 sa stretli všetci eRkári, rodičia aj priaznivci eRka v areáli Technickej akadémie v Spišskej Novej Vsi, kde všetci spolu otvorili nový školský rok a s ním aj „stretká“ výborným gulášom. Počas dňa deti tancovali, pracovali v tvorivých dielňach či športovali. Aj napriek rannému dažďu bolo stretnutie veselé a plnohodnotné. ■

Detský čin pomoci – kampaň

V mesiaci október prebieha celoslovenská kampaň DETSKÝ ČIN POMOCI, s témou POŠLIME BALÍČEK POMOCI, do ktorej sa pravidelne zapájajú aj naši eRkári a ani tento rok nebude iný. Deti budú objavovať milosrdenstvo v ich živote a naučia sa, čo znamená byť milosrdným prostredníctvom konkrétnych skutkov. ■

Pozvánka na eRko ples

Všetci eRkári, malí i veľkí, sa tešia na 21. november 2015. V ten deň sa všetci spolu stretne na eRko plese v Geologickom prieskume. Na deti aj ich rodičov čaká okrem tanca aj zábavný program či tombola. ■

Pozvánka na koledovanie Dobrej Noviny

Ani sa nenazdáme a už tu budú Vianoce. eRkári nezahájajú ani počas vianočných sviatkov a všetci spolu sa už teraz pripravujú na zvestovanie radostnej zvesti. Veríme, že aj Vy sa k nám pridáte! ■

Leto s Pannou Máriou

TEXT: GABRIELA MITRÍKOVÁ

Ako každé leto, aj toto bolo v našej farnosti popretkávané stretnutiami s našou nebeskou Matkou Pannou Máriou. Prvý júlový víkend sa niesol v duchu Mariánskej púte v Levoči, ktorá bola zameraná predovšetkým na rodiny. Vyvrcholením púte bola slávnostná sv. omša v nedeľu 5. júla 2015, ktorú celebraval poľský kardinál Stanislaw Dziwisz, priamy svedok života sv. Jána Pavla II.

Dňa 16. júla 2015 na spomienku preblahoslavenej Panny Márie Karmelskej sa konala v Šulerlochu púť k Panne Márii Karmelskej. Sv. omšu o 17.00 h slávil náš novokňaz vpd. kaplán Marián Kundla, ktorý zúčastneným pútnikom udelil svoje novokňazské požehnanie. V nedeľu 19. júla 2015 púť vyvrcholila slávnostnou odpustovou sv. omšou o 11.00 h, ktorú slávil vdp. Dušan Pardeľ, farár z farnosti Harichovce. Po sv. omši Škapuliarske bratstvo prijalo medzi seba nových členov.

A napokon v sobotu 15. 8. 2015 naša farnosť slávila slávnosť Nanebovzatia Panny Márie. O 10.30 h sme slávil sv. omšu, ktorú celebraval vdp. Lubomír Vojtáššák, farár z farnosti Ferčekovce. Súčasťou sv. omše bolo aj požehnanie bylín a kvetov. Mnohí sa pýtajú, prečo sa na slávnosť Nanebovzatia Panny Márie požehávajú byliny a kvety. Aký súvis má tento sviatok s tradíciou požehnania bylín? Požehnanie bylín na Nanebovzatie Panny Márie pochádza z Nemecka a texty k nemu nachádzame už od 10. storočia. Rituál sa viaže iba k sviatku Nanebovzatia. Nevzťahuje sa iba na byliny, ale aj na všetky druhy pestovaných a divých kvetov, najmä na tie, ktoré majú symbolický vzťah k Panne Márii. Cirkev týmto požehnaním manifestuje radosť zo slávneho víťazstva Preblahoslavenej Panny Márie nad smrťou, svetom a diablom a jej veľkolepý triumf, kedy ozdobená cnosťami i kvetmi vstúpila do nebies. Nech užívanie posvätených rastlín bude slúžiť nám na naše blaho! ■

Púť eRkárov

TEXT: DANIELA FILIPPOVÁ

Tento rok si eRko – Hnutie kresťanských spoločností detí pripomína dvadsiaty piaty rok svojej existencie. No dôvod, pre ktorý sa 29. septembra 2015 v Košiciach zišlo asi 500 eRkárov a medzi nimi aj eRkári a eRkárske rodiny zo Spišskej Novej Vsi bol ten, že 7. septembra si pripomínáme deň, kedy sa naši patróni, košickí mučeníci sv. Štefan, Melichar a Marek narodili pre nebo. Hlavným bodom púte bola ďakovná svätá omša s modlitbou ku sv. košickému mučeníkovi pri ich relikviách v Dóme sv. Alžbety. Viedol ju otec arcibiskup Bernard Bober. Nasledoval bohatý program pre malých aj veľkých, ktorí spolu kráčajú radostnou cestou svedectva viery. ■

Začiatok školského roka na ZŠ sv. Cyrila a Metoda v Spišskej Novej Vsi

TEXT: DANA MURÁNSKA • FOTO: ARCHÍV ŠKOLY

Spišský pomocný biskup Mons. Andrej Imrich slávi sv. omšu v kaplnke školy pri príležitosti posviacky nových priestorov.

Dňa 31. septembra 2015 sa v budove Základnej školy sv. Cyrila a Metoda v Spišskej Novej Vsi po slávnostnej svätej omši celebravanej otcom biskupom, Mons. Andrejom Imrichom, a za prítomnosti vzácných hostí uskutočnila posviacka nových priestorov novozriadenej materskej školy s kapacitou 45 detí i odborných učební a tried základnej školy na štvrtom poschodí.

Pán Boh zaplať za veľké dielo, ktoré sa podarilo vďaka európskym fondom, zriaďovateľovi, stavebným firmám, ktoré rekonštrukciu realizovali aj obetavosťou zamestnancov školy a niektorých rodičov.

Zrekonštruovaná budova a priestory prispievajú zlepšením pracovných podmienok aj ku skvalitneniu výchovno-vzdelávacieho procesu a v nemalej miere posilnia pocit radosti zo získaných poznatkov. ■

Púť do Kláštora pod Znievom

TEXT: DANIELA FILIPPOVÁ

Púť na sviatok Nanebovzatia Panny Márie v Kláštore pod Znievom zaviedli v 17. storočí jezuiti. Odvtedy je Zniev ohniskom mariánskej úcty i pútnickým miestom. Hlavným stimulom púte je barokový Milostivý obraz, ktorý zobrazuje korunovanie Panny Márie v nebi.

Farnosť Kláštor pod Znievom každoročne pozýva na púť, ktorá sa tohto roku uskutočnila v dňoch 14. - 16. augusta 2015.

Program púte začal už v piatok 14. augusta 2015 svätou omšou o 18.00 h v Kostole Panny Márie s celebrantom Michalom Melišom, novokňazom a kaplánom v Martine. Po svätej omši nasledovala adorácia. Sobotný deň začal o 9.00 h privítaním a požehnaním pútnikov pred kostolom sv. Mikuláša. Dopoludnie prežili pútnici pri Lurdskej jaskyni, kde sa

modlili svätý ruženec a po ňom krížovú cestu na Kalvárii. O 12.00 h občianske združenie Dobrý Pastier pripravilo pútnikom chutný guláš a kapustnicu. Po ruženci Božieho milosrdenstva o 5.00 h nasledovala krátka história púte, svätý ruženec a o 18.00 h svätá omša pred Kostolom Panny Márie s celebrantom Mons. Františkom Rábekom, ordinárom OS a OZ SR.

V nedeľu sme s pútnikmi prežili sv. omšu o 10.30 h s celebrantom p. Lukášom Stanislavom Buchtom, O. Praem., ktorý pred jedenástimi rokmi s bratmi Premonštrátmi pôsobil v Kláštore pod Znievom a mnohých farníkov osobne poznal. Povzbudení jeho slovami, posilnení eucharistickým Kristom pod ochranou Panny Márie sme sa šťastne vrátili domov. ■

Hľa, ja pošlem pred tebou svojho anjela

TEXT: STANISLAV ŠVEDA

„Hľa, ja pošlem pred tebou svojho anjela, aby ťa ochraňoval na ceste a doviedol ťa na miesto, ktoré som ti pripravil. Maj sa pred ním na pozore a počúvaj jeho hlas a neodporuj mu, lebo vám neprepáči vaše previnenia, veď je v ňom moje meno!“ (Ex 23, 20 – 21)

Slovo *anjel* pochádza z gréckeho *angelos* a znamená posol. Anjeli sú Boží poslovia, ktorí uskutočňujú Božie zámery a „zabezpečujú“ spojenie medzi nebom a zemou. Boli stvorení aj na to, aby oslavovali Boha. Katechizmus vysvetľuje učenie o anjeloch cez sv. Augustína, ktorý to vysvetlil takto: „*Anjel - je názov služby, nie prirodzenosti. Ak sa pýtaš na meno tejto prirodzenosti, je to duch - podľa toho, čo koná, je anjel*“ (KKC 329). „*Sú čisto duchovné stvorenia, majú rozum a vôľu: sú to osobné a nesmrteľné stvorenia. Dokonalosťou prevyšujú všetky viditeľné stvorenia*“ (KKC 330). Jestvovanie netelesných, duchovných bytostí, ktorých vo Svätom Písme nazývame najčastejšie anjelmi je zároveň aj pravdou viery. Aj keď sú nad ľuďmi, nemajú božské vlastnosti. Aj keď vedia o veciach, ktoré ľudia nepoznajú, nie sú vševediaci. Sú jednoducho stvorené bytosti, mimo hmotného sveta, teda nemajú hmotné telo ako my a nie sú viazané ani časom ani priestorom. Anjelov uznávajú všetky tri svetové náboženstvá vychádzajúce z Biblie – židovstvo, kresťanstvo i islam.

Božie stvorenie lásky

Boh stvoril anjelov, aby sa podielil o svoju lásku, blaženosť a radosť. Odkiaľ sa vzali zlí anjeli, ktorých Sväté písmo nazýva výrazom Satan, Lucifer alebo Diabol, keď Boh je dobrý? Štvrtý lateránsky koncil v roku 1215 potvrdil aj túto pravdu viery. Hovorí: „*Boh stvoril všetkých anjelov ako dobrých, ale boli to oni, ktorí sa rozhodli stať zlými*“. Keď Boh vystavil skúšku anjelov, vtedy Lucifer (jeho meno neznelo negatívne – znamenalo nositeľ svetla) povedal Bohu – Non serviam! (Nebudem slúžiť!) Takto sa začalo peklo. „*Diabol hreší od počiatku*“ (1 Jn 3, 8), „*je luhár a otec lži*“ (Jn 8, 44). Toto jeho rozhodnutie a rozhodnutie ďalších padlých anjelov, ktorí sa k nemu pridali bolo rozhodnutie raz navždy. Katechizmus stav padlých anjelov vysvetľuje takto: „*(Padlým) anjelom nemôže byť ich hriech odpustený pre neodvolateľnú povahu ich voľby, a nie pre nedostatok nekonečného Božieho milosrdenstva. Po páde nejestvuje pre nich možnosť pokánia, podobne ako ani pre ľudí po smrti*“ (KKC 393). Diabol naviedol našich prarodičov, aby neposlúchli Boha. „*Človek pokúšaný diablom nechal vo svojom srdci vyhasnúť dôveru k svojmu Stvoriteľovi, zneužil slobodu a neposlúchol Boží príkaz. V tom spočíval prvý hriech človeka. Odtedy je každý hriech neposlušnosťou voči Bohu a ne-*

dotatkom dôvery v jeho dobrotu. Týmto hriechom človek dáva prednosť sebe samému pred Bohom a tým pohŕda Bohom: zvolil si seba proti Bohu, proti požiadavkám svojho stavu ako stvorenia, a teda aj proti svojmu vlastnému dobru. Človek ustanovený v stave svätosti bol určený na to, aby ho Boh úplne „zbožstvil“ v sláve. Zvedený diablom chce byť „ako Boh“, ale „bez Boha a (uprednostnený) pred Bohom, a nie podľa Boha“ (KKC 397, 398).

Hierarchia anjelov

Je dôležité povedať, že Božie zjavenie sa nezaujíma o detailné predstavy ako sú mená, počet alebo **hierarchia anjelov**. Katechizmus Katolíckej cirkvi sa nezmieňuje o klasifikácii anjelov do jednotlivých hierarchií. Avšak podľa starej teologickej tradície existujú rozdelenia anjelov do deviatich chórov, pričom tri z nich tvoria vždy samostatnú ríšu anjelov. Najvyššia kategória sú **serafíni** alebo **serafovia**. Sú to bytosti ohnivo plápolajúce láskou k Bohu. Ďalší sú **cherubíni** alebo **cherubovia**. Títo poznávajú Boha stále hlbšie a hlbšie. V prvej triáde tretou kategóriou sú takzvaní **tróni** alebo **tróny**. Ich úlohou je podpora prvých dvoch. Druhá triáda obsahuje tri ďalšie skupiny, ktoré zasa majú svoje určité úlohy. Sú to **panstvá**. Ich úlohou je koordinačná funkcia pre ďalšie oblasti. Piaty rád sú **sily**. Spôsobujú zázraky na zemi. Šiesty rád sú **mocnosti**. Anjeli v tejto triede sa považujú za tých, ktorí boli ako prví stvorení. Preto ich hlavnou úlohou je obrana pred padlými anjelmi. Posledné tri sú **kniežatá** alebo **kniežactvá**. Ich úlohou je ochraňovať mestá, krajiny, národy a Cirkev. Ôsma trieda sú **archanjeli**. Tí vykonávali špeciálne úlohy, ktoré sú spomínané v Starom aj v Novom zákone. Posledná trieda sú **anjeli**. Ich úlohou je komunikácia medzi zemou a nebom.

Archanjeli

Medzi najznámejších anjelov patria **Michal, Gabriel a Rafael**. Nazývame ich aj archanjelmi pre ich významné postavenie v Božej službe. Majú osobitné úlohy. Meno **Michal** (**Michael**) znamená v preklade otázku: „*Kto ako Boh?*“ Je to akýsi druh bojového výkriku, ktorým vodca nebeského vojska porážal Božieho odporcu – Lucifera a jeho anjelov. V *Knihе proroka Daniela* sa píše: „*Michal, jedno z prvých kniežat, prišlo mi na pomoc*...“ (Dan 10, 13). Ďalej sa spomína v *Zjavení apoštola Jána*: „*Na nebi sa strhol boj: Michal*

*a jeho anjeli bojovali proti drakovi. Bojoval drak i jeho anjeli, ale neobstáli a už nebolo pre nich miesta v nebi. A veľký drak, ten starý had, ktorý sa volá diabol a satan, čo zvädza celý svet, bol zvrhnutý... (Zjv 12, 7 – 9). Meno Gabriel znamená „Božia sila“. V Evanjeliu podľa Lukáša je archanjel Gabriel najprv zvestovateľom narodenia Jána Krstiteľa. „Ja som Gabriel. Stojím pred Bohom a som poslaný hovoriť s tebou a oznámiť ti túto radostnú zvesť. Ale onemieš a nebudeš môcť hovoriť až do dňa, keď sa toto stane, lebo si neuveril mojim slovám, ktoré sa splnia v svojom čase“ (Lk 1, 19 – 20). Neskôr zvestovateľom veľkého Božieho plánu – príchod Krista na svet skrz Pannu Máriu. „V šiestom mesiaci poslal Boh anjela Gabriela do galilejského mesta, ktoré sa volá Nazaret, k panne zasnúbenej mužovi z rodu Dávidovho, menom Jozefovi. A meno panny bola Mária... Počneš a porodíš syna a dáš mu meno Ježiš.“ (Lk 1, 26 – 31). Meno **Rafael** znamená „Boží liek“. Anjel Rafael vystupuje vo veľkej časti *Knihy Tobiáš* ako sprievodca, ochranca a uzdravovateľ. „Ja som Rafael, jeden zo siedmich anjelov, čo sú vždy pripravení predstúpiť pred Pánovu vebubu“ (Tob 12, 15).*

Anjel strážny

Kult dobrých anjelov je v Katolíckej cirkvi už od dávnych čias. Náboženská úcta je odvodená od ich spojenia s Bohom. Podľa všeobecného učenia teológov má nielen každý pokrstený, ale každý, aj neveriaci človek od narodenia cez celý svoj pozemský život svojho **anjela strážcu**.

V životopisoch svätých máme konkrétne príklady ako anjel strážny konal v ich životoch. Svätý páter Pio mal v úcte anjelov, najmä Michala archanjela a svojho anjela strážcu, od ktorého si v modlitbe často pýtal radu. O anjelovi strážcovi hovorí, že je náš najistejší spolupútnik na tejto zemi. Je vždy pripravený nám byť na pomoci. A keď raz budeme stáť pred Bohom na osobnom súde, vtedy bude stáť pri nás aj náš anjel strážny. Bude v rukách držať časú, v ktorej budú všetky naše slzy, bolesti a utrpenia. Žiadna naša slza nepadne na zem len tak, aby o nej Boh Otec nevedel.

Prehodnoťme náš vzťah k svojmu anjelovi strážcovi. Majme k nemu úctu, vyhľadávajme jeho pomoc a najmä, nasledujme jeho vnuknutia, aby sme raz aj s jeho pomocou boli spasení a žili večný život v nebi. ■

TIP NA KNIHU

TEXT: VIERA KUBOVČIKOVÁ

Leo Maasburg

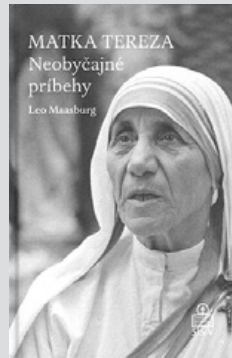
Matka Tereza – neobyčajné príbehy

Kniha rakúskeho kňaza Lea Maasburga **Matka Tereza – Neobyčajné príbehy**, vydaná Spolkom svätého Vojtecha v roku 2015 (prvé vydanie v roku 2012), je mimoriadna. Kňaz, ktorý sprevádzal bl. Matku Terezu na jej mnohých cestách po svete zachytáva skutočné príbehy zo života tejto svätice.

Autor pútavým rozprávaním pozýva čitateľa nazrieť do zákulisia života ženy, ktorú málokto nepozná. Ukazuje na jej bezhraničnú dôveru v Božiu lásku, mimoriadnu pokoru a zároveň pragmatizmus tejto múdrej Božej služobníčky. Neprečítať ju znamená ochudobniť sa o posilu, ktorá prichádza od Boha cez poznanie života Jeho svätých.

Keď sme sa raz rozprávali o tom, či je správne pomáhať úplne bez protislužby, Matka Tereza vyhlásila: „Veľa ľudí hovorí: 'Matka Tereza, rozmaznáva chudobných, lebo všetko im dávate grátis.' Nikto nás však nerozmaznáva tak veľmi ako sám Boh. Pozrite, vy máte dobré oči a môžete čítať. Čo keby Boh od vás požadoval peniaze za to, že vám dal zrak? Alebo pozeráte sa von, ako svieti slnko. Čo by bolo, keby Boh povedal, že musíte päť hodín pracovať, aby ste mohli dostať dve hodiny slnečného svetla? Raz som jednej reholnej sestry povedala: „Existuje veľa kongregácií, ktoré bohatí ľudia rozmaznávajú, preto určite nie je na škodu, ak jedna rozmaznáva chudobných.“

Skromnosť a jednoduchosť Matku Terezu pravdepodobne chránili aj pred vlastnými pokušeniami. Čistenie záchodov, ktoré som viackrát spomínala, malo aj duchovný zmysel, ako to vyplýva z nasledujúcej anekdoty. Jedna z jej sestier, ktorá ju sprevádzala na zámorskom lete do Washingtonu – išli k vtedajšiemu prezidentovi USA Ronaldovi Reaganovi – mala

neobyčajný postreh. Matka Tereza išla najprv na toaletu v prvej triede na pravej strane, potom na ľavej strane. Potom prešla do zadnej časti lietadla k ostatným toaletám. Zvedavosť u sestry zvíťazila nad hanblivosťou a spýtala sa Matky Terezy na dôvod viacnásobnej návštevy toaliet. Jej stručná odpoveď znela: „Exorcizmus!“ Matka Tereza vyčistila všetky toalety a zdá sa, že práve v umývaní záchodov našla liek na akýkoľvek náznak pýchy. To by sa hodilo k jej často opakovaným vetám, ktoré sa ľahko pamätajú: „Ako sa človek naučí pokore? Iba cez poníženie.“

Keď neskôr sestry v Kalkate sýtli už tisícky ľudí, raz im prekvapivo došli zásoby potravín. Sestry chudobných chceli informovať, že tento víkend im nebudú mať čo dať, ale Matka Tereza ich zastavila a zaviedla na modlitbu do kaplnky. Na druhý deň ráno nákladiak priviezol obrovské množstvo mlieka, chleba a džemu. Čo sa stalo? Vláda z nejakého dôvodu zatvorila školy a náklad školského jedla pre deti akýsi prezieravý človek presmeroval k misionárkam lásky.

V časti Indie Pondichéry (dnes Puducherry), ktorá kedysi bola francúzsskou kolóniou a v ktorej pôsobili francúzski misionári, mi jedna pani povedala: „Misionári nám priniesli nové náboženstvo – tretie popri budhizme a hinduizme. Matka Tereza nám priniesla Kristovu lásku.“ ■

Dovolenka eRko rodiny SPIŠ

TEXT: DANIELA FILIPPOVÁ

Čas prázdnin a dovolenkových dní možno prežiť rôzne. Mnohí túžia ísť k moru, ale ak si za cieľ dovolenky vyberiete naše krásne Slovensko a zamierite do jeho stredu, do doliny obklopenej Veľkou Fatrou a Nízkymi Tatrami, máme pre Vás niekoľko tipov na rodinnú dovolenku.

Naše „stretko“ tu dovolenkuje už niekoľko rokov, no stále nám ostalo ešte veľa neprebádaných miest a nezdolaných vrcholov hôr. Tento rok sme sa začali schádzať do Liptovskej Osady postupne a nie všetkým rodinám sa podarilo prísť. No tí, čo začali dovolenkovat' už v sobotu, zvládli aj celodenné člnkovanie vo vodách Liptovskej Mary. Ak sa Vám takéto dovolenkovanie páči a máte vlastný čln, odporúčame nalodenie pri Liptovskom Trnenci na brehu určenom pre nalodenie malých plavidiel. Je tam dobré miesto na parkovanie aj nalodenie.

Nedeľa nás prekvapila dažďom, a tak sme uprednostnili svätú omšu v Ružomberku pred vysokohorskou kaplnkou na Smrekovici. Pre záujemcov, na Smrekovici býva svätá omša pravidelne v nedeľu o 11.00 h. Keď budete v Ružomberku, určite si nenechajte ujsť návštevu Vlkoľínca a ak tam budete v čase púte, tohto roku bola 2. augusta, môžete navštíviť Pannu Máriu Snežnú v Trlenskej doline.

Ďalším tipom je výlet, ktorý sme absolvovali v pondelok. Do Hrabova, je to len pár kilometrov od Ružomberka, sme prišli autom. Tam nás upútala ponuka vypožičania bicykla na tri hodiny aj s obedom v Čutkovskej doline. Malo to len malú nevýhodu, mali len šesť bicyklov a nás bolo trochu viac. Komu sa bicykel neušiel, zdolal cestu pešo. Bola to pekná prechádzka lesom. Zdatné mamičky ju prejdu aj s detským kočíkom. Pomalým krokom, približne za jeden a pol hodiny sme boli v Čutkovskej doline. V Koliobe u dobrého pastiera nás čakali výborné halušky. Okrem nich nás

potešilo veľké ihrisko, hojdačky, piesok so šmýkačkou i detský park Obrovo a adrenalínová lanová dráha.

V utorok sme autá nechali pri železničnej stanici Kralovany – zastávka a odtiaľ sme v horúcom slnečnom počasí kráčali popri rekreačnej chatovej osade Dierová, ktorej zlaté časy sa na veľkú škodu už skončili. Po hodine sme došli do osady Podšíp. Mali sme šťastie, stretli sme tam dlhoročných nadšencov za záchranu drevencí na našom malebnom Slovensku. Za 47 rokov tvrdej práce už zrenovali a zachránili poriadny kus históriou dýchajúcich domčekov. Vďaka ich ochote a srdečnosti sme mali možnosť nazrieť, ako sa tu žilo do roku 1959. Po oddychu sme strmým kopčiskom vyšli na Zadný Šíp, kde sa na najvyššom mieste týči vysoký kríž. Výhľad bol nádherný.

Ak sa v horúch letných dňoch chcete osviežiť vodou na kúpalisku, odporúčame kúpalisko v Banskej Bystrici. My sme jeho služby vďaka primeranému vstupnému a vynoveným bazénom so šmýkačkami využili tento rok dvakrát.

Po ceste z Banskej Bystrice odporúčame pozrieť si Španiu dolinu a jej historické krásy. Ku kostolu s krytým dreveným schodiskom so šindľovou strechou sa po 162 schodoch z parkoviška dostanete ku kostolu Premennia Pána z 13. storočia, kde býva svätá omša len v nedeľu. Zastaviť sa oplatí aj na Starých horách, kde je svätá omša pravidelne večer o 18.00 h. Okrem veľkých pútí na svätých omšiach vládne pokoj a srdečná rodinná atmosféra. Podobného prijatia sa nám dostalo aj v Korytnici.

Počas pobytu sme stihli mnoho aktivít: zahrať futbal, ale aj posilniť svaly pri chystaní dreva na zimu, s ktorým v Liptovskej Osade pravidelne pomáhame.

S dovolenkou sme sa rozlúčili opäť v Čutkovskej doline, kde sme zažili Deň rodiny Ružomberčanov. Všetci sme si oddýchlí a nabrali síl do ďalších dní. ■

Piatková „polpäťka“

TEXT: VIKTOR PARDEL, KŇAZ – RIADITEĽ DKÚ SPIŠSKEJ DIECÉZY

Prázdninový dvojmesačný režim počas leta sa začiatkom septembra zmenil na školský. Školská budova, školské priestory, školské lavice a školské pomôcky sa stali súčasťou života každého školáka na nasledujúcich desiat mesiacov. Deti chcú rásť nielen ako žiaci, ale aj ako dobré Božie deti.

„Kedy začnú „detské“?“ Otázka, ktorá ku koncu prázdnin zaznieva z úst mladších i starších. Po prázdninovej prestávke sa **od 18. septembra 2015 v Malom kostole** opäť začali slúžiť **sväte omše za účasti detí**.

Svätá omša je síce vždy tá istá a počas nedeľných a sviatočných svätých omší sú aj deti súčasťou spoločenstva farnosti, ktoré sa modlí, spieva, oslavuje a prosí nášho dobrotivého Pána Boha o jeho pomoc, požehnanie a milosti potrebné pre život, ale piatkové „polpäťky“ (detské) sväte omše sa vyznačujú typickou detskou atmosférou a radosťou. V deňoch sa formuje vnímanie, prežívanie a posilňuje viera v najväčšie tajomstvá nášho náboženstva. Pre mnohých je inšpiráciou a povzbudením ako deti prežívajú detskú svätú omšu: ako sa do nej zapájajú a prejavujú svoju ochotu, ale

i vlastné talenty pri liturgickej službe miništrantov, pri čítaní aj hre na hudobnom nástroji alebo speve.

V tomto školskom roku nás na svätých omšiach čaká spoznávanie života vzácneho spišského biskupa Jána Vojtaššáka, slávenie prvých piatkov, modlitba posvätného ruženca, adventná príprava, pobožnosti krížových ciest, príprava na prvé sväte prijímanie i prežívanie Roku milosrdenstva.

Srdečne pozývame mladších i starších k účasti na spoločnom slávení svätej omše za účasti detí v Malom kostole každý piatok o 16.30 h. ■

Cirkevná materská škola „Rybičky“

TEXT: MONIKA DOBROVSKÁ

V školskom roku 2015/2016 v budove ZŠ sv. Cyrila a Metoda v Spišskej Novej Vsi na 1. poschodí otvorila svoje brány **Cirkevná materská škola „Rybičky“**.

Slávnostné posvätenie vynovenej budovy základnej školy i priestorov materskej školy vykonal otec biskup Andrej Imrich 31. augusta 2015 za prítomnosti mnohých hostí, učiteľov základnej aj materskej školy.

Pri vstupe do priestorov materskej školy Vás zaujmú pekne pomalované steny. Ak zdoláte pár schodov, vchádzate do šatne detí a odtiaľ do jednotlivých tried. Cirkevná materská škola (CMŠ) má dve triedy – „Malé“ a „Veľké Rybičky“, v ktorých sú deti rozdelené podľa veku. Venujú sa im tri milé pani učiteľky a priateľivá pani riaditeľka Mgr. Daniela Bartošová, ktorá nám priblížila ciele i zameranie tejto školy: „Život detí v našej dvojtriednej CMŠ je usmerňovaný Školským vzdelávacím programom ISCED 0 a obohatený o duchovnú a morálnu oblasť výchovy. Postupujeme podľa ročných plánovaných aktivít vypracovaného školského edukačného programu „Rybičky“. Prostredníctvom maľovania, hier, hudby, spevu, tanca a dramatizácie vedíme deti k rozvoju ich schopností a príjemne prežitému detstvu. Vstupujeme im základné hodnoty života, medzi ktoré patrí odpúšťanie. Je pre nás dôležité, aby deti chodievali do našej CMŠ s radosťou a šťastie a túto radosť a šťastie prežívali spolu s nimi aj rodičia. Dieťa je osobitý a jedinečný tvor, ktorý má dostávať lásku, pomoc, pochopenie, aby

Interiér chodby

sa plnohodnotne rozvinulo. O to sa usilujú naše pani učiteľky. Odmenou sú im úprimné vzťahy. Spolu s rodinami vstupujeme deťom slušnosť – učíme ich ohľaduplnosti, úcte k starším, vzájomnej pomoci a láskavosti. Čím sa odlišujeme od iných materských škôl? Predovšetkým v duchovnej oblasti, v ktorej máme vytyčené aj tieto ciele: vedieť sa prežehnať, osvojovať si katolícky pozdrav, učiť sa slúžiť a pomáhať druhým, zúčastňovať sa sv. omši, oboznamovať sa so sv. Písmom, Božími zákonmi, stvorením sveta i Ježišovým životom.

Prečo názov Rybičky? Ryba bola symbolom prvých kresťanov. My sme ako „ryby v Ježišovej sieti.“ Tomuto názvu je prispôbená aj celková výzdoba interiéru CMŠ.“

Cirkevná materská škola by nebola vznikla nebyť iniciatívy pána riaditeľa ZŠ Mgr. Jána Orinina, podpory biskupského úradu, zánietenosti pani riaditeľky a ochoty mnohých ľudí - učiteliek, rodičov i zánietencov. Im všetkým patrí úprimné Pán Boh zaplat! Nech Boh požehnáva toto nové dielo a nech slúži deťom, rodičom i celej Cirkvi.

„TRI ČAROVNÉ KLÚČE MÁM, SRDCE NIMI OTVÁRAM.“

Prvý kľúč: **ODPUŠŤ** „Šťastný vždy viem vtedy byť, keď viem vrúcne odpustiť.“

Druhý kľúč: **LÁSKA** „Poprosiť už všetko viem, s láskou ti to rozpoviem.“

Tretí kľúč: **SLUŠNOSŤ** „Každé slušné dieťa vie, že za všetko sa ďakuje.“ ■

Na národnom stretnutí mládeže P15 slúžili aj naši mladí

TEXT: DANIEL LYSÝ • SNÍMKA: ARCHÍV AUTORA

Naši farskí reprezentanti

Mladí našej farnosti sa na prelome júla a augusta 2015 zúčastnili **Národného stretnutia mládeže** s názvom P15 v Poprade. Jeho mottom bolo **blahoslavenstvo o čistom srdci**, ktoré uvidí Boha. Celé stretnutie sprevádzali aktivity s touto myšlienkou. Na P15 sa stretlo takmer štyritisíc mladých ľudí spolu s biskupmi a rehoľníkmi Slovenska.

Niekoľko **mladých z našej farnosti** sa rozhodlo aktívne zapojiť do dobrovoľníckej služby ako **animátori** či **zdravotníci**. Ich úlohou bolo viesť skupinky, venovať čas pri osobných rozhovoroch a pomáhať, ako sa len dalo.

Ako člen Združenia kresťanských spoločenstiev mládeže som mal možnosť zúčast-

Mladí na prednáške v Aréne

niť sa tohto stretnutia a vidieť ich „v nasadení pre ďalších mladých“. Prežíval som veľkú radosť a nadšenie. Áno, títo mladí ľudia sú veľkým Božím darom pre našu farnosť a ich služba, ochota, úsmev a radosť v sebe ukrývajú plnosť srdca sytých Bohom. ■

GODZONE

Možno ste už niekedy počuli slovo „GODZONE“. Nie? Dovoľte mi teda, aby som Vám ho predstavil.

GODZONE (angl. Božia zóna) je evanjelizačný projekt, ktorý zastrešuje Združenie kresťanských spoločenstiev mládeže (predstavte si, že ZKSM sídli v našom meste) a vychádza z túžby evanjelizovať mladých na Slovensku či prinášať im hodnoty Božieho kráľovstva.

Dnes často počujeme, že doba je náročná, ideály sa vytrácajú a mladí sú zmätení. Ťažko povedať, či za to môžu zlé ekonomické podmienky, negatívny dosah médií alebo zvyšujúce sa množstvo rozpadnutých rodín.

Napriek všetkým týmto negatívnym javom sa skupinka mladých ľudí spoločenstva

eSPé v Sliachi rozhodla, že navštívia mladých po celom Slovensku, aby im priniesli posolstvo evanjelia formami novej evanjelizácie, ako ju charakterizoval pápež sv. Ján Pavol II. Evanjelizácia sa zameriava na pokrstených ľudí, ktorí sú však nepraktizujúci alebo vlašni vo viere. Jej novosť spočíva v novom zápale, v novom vyjadrení a v nových formách.

GODZONE chce mladým odovzdať evanjelium spôsobmi, ktoré sú im blízke a prijateľné, najmä svedectvami, piesňami, scénickými hrami a plnými dúškami radosť z toho, že sú milované deti Boha.

V súčasnosti sa tento projekt skladá z viacerých podujatí, prebiehajúcich počas celého roka, a zamestnáva množstvo mladých dobrovoľníkov i nadšencov.

Najvýznamnejšou časťou projektu je tzv. GODZONE TOUR, ktorá prebieha v Týždni Cirkvi pre mládež. Počas tohto týždňa hostuje GODZONE v šiestich mestách po celom Slovensku. Pred piatimi rokmi bola jedným z týchto miest aj Spišská Nová Ves. Vtedy k nám prišlo množstvo mladých nielen z farnosti, ale dokonca až od Košíc, Prešova či Liptovského Mikuláša.

Tento rok sa GODZONE uskutoční v popradskej Aréne 16. novembra 2015. Zároveň odštartuje týždeň Cirkvi pre mládež. Okrem toho, že sa Cirkev na Slovensku počas tohto týždňa intenzívne za mládež modlí, môžu mladí vďaka tomuto projektu zakúsiť, že evanjelium je stále živé a stále mocné na to, aby zmenilo ich životy.

Daniel Lysý

Bohoslužobný poriadok vo farnosti Spišská Nová Ves

	Farský kostol	Malý kostol	Sídlisko Mier
Pondelok	6:45 18:30 *	6:00	
Utorok	6:45 18:30 *	6:00	17:00
Streda	6:45 12:00 18:30 *	6:00	
Štvrtok	6:45 18:30 *	6:00	
Piatok /okrem prvého/	6:45 18:30	6:00 16:30 deti	
Prvý piatok	6:45 18:30	6:00 16:30 - deti	
Sobota	6:45 18:30	6:00	
Nedeľa	8:00 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30
Prikázaný sviatok cez týždeň	6:45 8:00 12:00 18:30	6:00 17:00	17:00

	Nemocnica	Dom dôchodcov
Sobota	16:00	
Nedeľa		9:15
Prikázaný sviatok cez týždeň		9:15

Poznámky: *Svätá omša o 18.30 h je počas prvopiatkového týždňa vo Farskom kostole (nie v Malom) a počas neprvopiatkových týždňov v Malom kostole (nie vo Farskom).

Sviatosť zmierenia sa vysluhuje pri ranných a večerných svätých omšiach. V prvopiatkový týždeň v pondelok od 17.30 h, v stredu od 10.00 h do 12.00 h, vo štvrtok od 16.30 h a piatok od 16.00 h do 17.30 h.

Ružencová pobožnosť v mesiaci októbri začína o 18.00 h.

Mimoriadne zmeny v programe bohoslužieb budú oznámené na nedeľných svätých omšiach.

Pozvánka pre mužov a ženy žijúcich v slobodnom stave

Žijete v slobodnom stave a túžite tráviť čas s inými veriacimi slobodnými ľuďmi?

Každú druhú sobotu v mesiaci o 16.30 h (po poobedňajšej svätej omši) sa v Centre Božieho milosrdenstva pri Svätyni Božieho milosrdenstva v Smižanoch uskutočnia **pravidelné stretnutia lokálneho spoločenstva slobodných ľudí**. Ich náplňou budú rozhovory, svedectvá, modlitba za slobodných ľudí. Po stretnutí bude nasledovať neformálny program podľa dohody účastníkov. Termíny stretnutí: 10. 10. 2015, 14. 11. 2015, 13. 12. 2015. Viac na www.slobodnykatolik.sk. ■

Príspevky, postrehy a námety do farského časopisu Farská rodina posielajte na e-mailovú adresu: farskarodina@gmail.com.

Webstránka farnosti:
www.snv.fara.sk

Pozvánka na VI. pietnu spomienku v Slovenskom raji

Dňa 17. októbra 2015 o 11.00 h sa na Kláštorisku uskutoční VI. pietna spomienka so svätou omšou za obete horských nešťastí v Slovenskom raji, ktorá bude spojená s odhalením pamätníka leteckého nešťastia záchranárov v Prielome Hornádu. ■

Kontakty a úradné hodiny

Rímskokatolícky farský úrad
Letná 60
052 01 Spišská Nová Ves
Kancelária: 053/442 27 77
Dekan: 053/446 82 19
www.snv.fara.sk
rkfu.snv@gmail.com

STRÁNKOVÉ HODINY

Pondelok - Piatok
09.00 – 11.00 h
15.00 – 16.00 h

Podakovanie za podporu

Vážení čitateľa a dobrodinci!

Ďakujeme za Vašu podporu, ktorú preukazujete farskému časopisu. Výrobné náklady jedného výtlačku sú 0,50 Eur. Služia na financovanie základných režijných nákladov a tlače časopisu. V prípade, že máte záujem finančne podporiť tvorbu časopisu, prosíme, nechajte svoj milodar s určením účelu v hociktovej pokladničke umiestnenej v kostoloch v správe Rímskokatolíckeho farského úradu v Spišskej Novej Vsi alebo ho zašlite na účet úradu: 3159552257/0200 VÚB SNV.

Nech sám Pán odmení Vašu ochotu podporiť dielo, ktoré napomáha formovaniu a zjednocovaniu farskej rodiny a slúži Bohu k oslave. Úprimne ďakujeme.

Redakcia

Vydal: Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi pre vnútornú potrebu. **Internet:** www.snv.fara.sk **E-mail:** rkfu.snv@gmail.com. **Redakcia:** Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi, Letná 60, 052 01 Spišská Nová Ves. **E-mail redakcie:** farskarodina@gmail.com. **Zodpovedný odborný garant:** Mgr. Slavomír Gallik. **Šéfredaktorka:** Ing. Viera Kubovčíková **Redaktori:** Mgr. Pavol Drdák, Mgr. Mária Puškárová, Mgr. Monika Dobrovská, Ing. Gabriela Mitříková, PhD. Lucia Smolejová, Mgr. Zuzana Pavlisová, PhD., ThLic. Marián Majzel a externí spolupracovníci a dopisovatelia. **Imprimatur:** Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup, RKBÚ v Spišskom Podhradí – Spišskej Kapitule, prot. č. 1 107/11/Mj/15. 6. 2011. **Registrácia:** Ministerstvo kultúry SR, registračné číslo EV 4371/11. **Náklad:** 1000 ks. **Sadza a grafická úprava:** Ing. Peter Hamrák **Tlač:** Progrup. **Texty neprešli jazykovou úpravou. Nepredajné.** Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky. Nevyžiadané rukopisy nevraciamy. **Dátum vydania:** 7. 10. 2015. **Uzávierka budúceho čísla je 25. 10. 2015. Príspevky zasielajte do termínu uzávierky na e-mailovú adresu redakcie farskarodina@gmail.com.**

Milí kamaráti,

prázdniny sú už dávno za Vami a Vy ste znova zasadli do školských lavíc či začali navštevovať materské školy. Stretli ste sa s kamarátmi a spoznali nových spolužiakov. V tomto školskom roku Vás pozývam do ďalšej školy - Ježišovej školy. Učiteľom v nej bude Pán Ježiš a budete v nej mať aj mnoho spolužiakov. Nie je to škola ako každá iná. Naučíte sa v nej nové veci a „písankou“ Vám bude Vaše srdce a svedomie. Je veľmi dobrá, má vyše 2 000-ročnú tradíciu. Chodili do nej také celebrity ako apoštoli, všetci známi i menej známi svätí. A učebnicou nám bude kniha Svätého písma.

Cieľom tejto školy je „S láskou zmeniť kúsok zeme.“ Inak povedané, najprv sa zameriame na seba, svoje srdce a potom na okolie, v ktorom sa nachádzate. Postupne budeme poznávať svojho Majstra, aby sme sa s Ním raz stretli v Nebeskom kráľovstve.

V každom čísle budú pre Vás pripravené úlohy, ktorých riešenia napíšete (môžu Vám pomôcť rodičia) a pošlete na emailovú adresu detskykutikfr@gmail.com. Tam na Vás bude čakať odmena a ďalšie prekvapenia. Nezapomnite k riešeniu napísať svoje meno a vek.

V novom školskom roku Vám na tejto ceste vyprosujem veľa sily a Božích milostí.

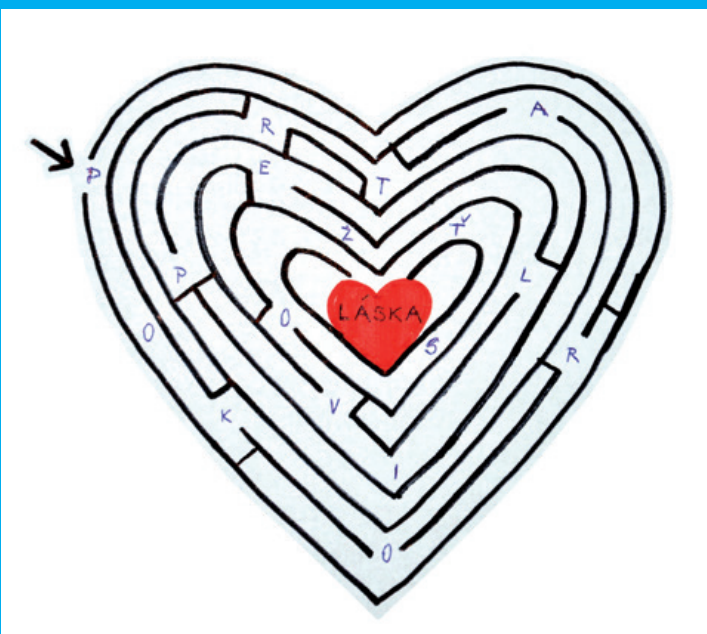
Vaša Vranka Danka

V Ježišovej škole

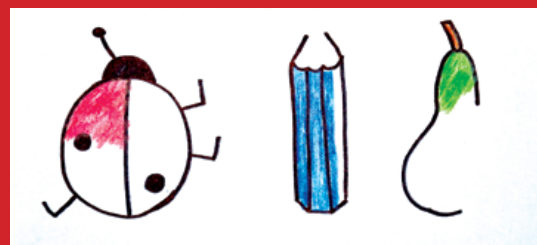
1. ÚLOHA

Ježiš prišiel na túto zem preto, lebo nás nesmierne miluje. Ak prejdete bludiskom, nájdete v ňom tri Ježišove vlastnosti.

2. ÚLOHA

Do školy chodíme, aby sme sa zdokonalili, lebo dokonalý je jedine Boh. Dokreslite do obrázka, čo tam chýba a napíšte, čo sa nachádza na obrázkoch.

3. ÚLOHA

Vo Svätom písme si nájdete známy hymnus na lásku 1 Kor 13. Vašou úlohou je spočítať koľkokrát sa tam nachádza slovo láska. Vy menší, poproste rodičov, aby Vám ho prečítali.